

Kapitel 3a

Fiskeri

Bestemmelserne om fiskeri er fastsat i art. 36-53 (Norge) art. 88-96 (Finland) og art. 115-125 (Sverige). Hertil kommer navnlig visse overgangsordninger i art. 151, jfr. bilag XV, samt en række erklæringer, der i dette kapitel gennemgås i tilknytning til bestemmelserne for hvert enkelt land.

Norge (art. 36-53)

1. Almindelige bestemmelser

Art. 36 fastslår, at bestemmelserne i tiltrædelsestraktaten finder anvendelse på fiskerisektoren, medmindre andet er fastsat i kapitlet om fiskeri. Art. 36, stk. 2, henviser til art. 148 og 149 i afsnit VI om landbrug og fastslår, at disse bestemmelser, der fastlægger en række procedureregler om implementeringen og eventuelle overgangsordninger i forbindelse hermed, jfr. nedenfor i afsnit VI, finder anvendelse på fiskerivarer.

2. Adgang til farvande og ressourcer

Art. 37 fastslår, at bestemmelserne om adgang til farvande finder anvendelse i en overgangsperiode indtil gennemførelse af en generel EU adgangsordning.

Med hensyn til adgangen til ressourcer vil gældende vilkår fortsætte efter udvidelsen af EU. Der er således tale om en videreførelse af eksisterende fiskerimønstre og betingelser knyttet til fiskeriet. Dette gælder ligeledes adgangen til fiskeri efter ufordelte og uregulerede bestande. Fastsættelsen af TAC og kvoter for både de nye og de hidtidige medlemsstater afspejler den ligevægt, der foreligger på tiltrædelsestidspunktet. Kvotefordelingen for fælles bestande i det udvidede EU sker på grundlag af referenceperioden 1989-93, med undtagelse af torsk i Barentshavet samt makrel, der fordeles på grundlag af 1994-situationen.

– Fartøjer fra Norge

For så vidt angår norske fartøjers adgang til de farvande, som henhører under de nuværende medlemsstaters højhedsområde eller jurisdiktion, fastslår art. 38, at målet med den aftalte ordning er norsk integration i den fælles fiskeripolitik. Endvidere skal ordningen sikre, at Norge fra tiltrædelsen kan opretholde sine fiskerimuligheder.

Art. 39-44, jfr. bilag IV og V, fastsætter de nærmere betingelser for den aftalte ordning. I første omgang opretholdes status quo, idet norske fiskere vil have adgang til EU-farvandene i Nordsøen og Skagerak/Kattegat på basis af den eksisterende ordning.

Som en overgangsforanstaltning er betingelserne for Norges adgang til farvandene vest for 4. længdegrad underlagt en ordning, der omfatter de samme principper og metoder som de, der er indeholdt i TA-86 (basislister, periodiske lister, fiskeriområder, meddelelser og sanktioner). Disse bestemmelser for Norge vil ophøre med at være gældende samtidig med, at ordningen i TA-86 integreres i den almindelige ordning. Rådet besluttede den 12. april 1994, at fuld integration af Spanien og Portugal i den fælles fiskeripolitik skal ske pr. 1. januar 1996.

– Fartøjer fra Unionen i dens nuværende sammensætning

De nærmere betingelser for EU-fartøjers adgang til norske farvande er reguleret i art. 45-47. For EU-fartøjers adgang til norske farvande gælder, at status quo opretholdes, idet EU-fiskere vil have adgang til norske farvande, herunder norsk farvand nord for 62. breddegrad, på basis af eksisterende aftaler, herunder licenssystemer.

Vedrørende EU-kvoterne i norsk zone forøges tobiskvoten fra 150.000 t til 159.000 t, og splingkvoten øges fra 50.000 t til 52.000 t. Kvoten for andre arter reduceres fra 9.000 t til ca. 8.000 t, men kan justeres i løbet af året i lyset af udviklingen i fiskeriet. Rejekvoten i norsk zone fastsættes uændret som en fast andel på 20% af den samlede kvote i norsk zone. For torsk i Barentshavet gælder, at der tilvejebringes øgede mængder fisk til kohæsiionslandene Spanien, Portugal og Irland, bl.a. gennem fremrykning af de i EØS-aftalen aftalte torsk-kvoter i Barentshavet (11.000 t fra starten, d.v.s. ekstramængder på 2.500 t i 1995 og 1.250 t i 1996) og adgang til bifangster for kohæsiionslandene på 1.100 t torskækvivalenter, svarende til 10%. Endvidere tilvejebringes øgede mængder fisk ved overførsel af 1.000 t torsk fra norsk kvote i NAFO-området. Det tilføjes, at Rådet og Kommissionen i en erklæring til Rådets mødeprotokol fastslår, at man vil gøre sit yderste for at skaffe fiskerirettigheder fra tredjelande svarende til 8.000 t polartorsk eller ækvivalensen heraf.